

[Chr. Madsen.]

at gå ud fra, så de kunne måle, om de fulgte med i velstandsstigningen, eller det bare var almisse, de fik her fra folketinget, når folketinget var i humør dertil. De må have krav på at have et sammenligningsgrundlag. Jeg troede selv første gang

Formanden: Jeg henstiller, at samtalerne føres mere sagte — også i sidegangene.

Chr. Madsen: jeg læste den internationale konventions bestemmelser om, at folkepensionen mindst skulle andrage 40 pct. af en arbejders indtægt, at her var det måleapparat, ved hjælp af hvilket man altid kunne konstatere, om folkepensionen nu lå det sted, den skulle i forhold til en arbejderindtægt her i vort land. Men jeg har fremført det så tit, at nu tror jeg ikke på det længere. Disse tal skal åbenbart også skjules. De vil være velegnede, når man skal finde ud af, hvordan folkepensionen nu ligger pr. 1. april 1963 i forhold til de indtægter, som organiserede arbejdere får ved overenskomstforhandlinger eller ved helhedsløsning eller hvad det ny kan være. Hvis det så viser sig, at man pr. en dato et år kan konstatere, at folkepensionen er bag efter, så er det ikke mere end rimeligt, at folkepensionen næsten automatisk reguleres. Men den tankegang har man åbenbart ikke; den er i hvert fald ikke tilstrækkeligt udbredt her i det høje ting. Jeg vil dog endnu blive ved at fastholde denne tankegang, for det er en international konvention, der er underskrevet, og den må forpligte. Den omtalte bestemmelse må kunne bruges som måleapparat, når man skal konstatere, om folkepensionen nu er af den størrelse, man kunne ønske.

Til det ærede medlem hr. Asger Jensen, der nu sidst sagde noget om, at det, jeg har sagt heroppefra, måtte stå for min egen regning, vil jeg gerne sige, at jeg går sandelig ud fra, at alt det, jeg siger, står for min egen eller for mit partis regning. Men det, der var anledningen til, at jeg kom med bemærkningerne, var, at det ærede medlem sagde, at der aldrig nogen sinde er vanskeligheder i folketinget, når der bliver stillet forslag om forhøjelse af folke- og invalidepensionen. Der har jeg den modsatte opfattelse. Hvis der aldrig nogen sinde har

været vanskeligheder, så måtte man gå ud fra, at folkepensionen havde ligget på et helt andet niveau, end den gør nu, så der har været betydelige vanskeligheder, og der vil antagelig fremover blive ved med at være vanskeligheder. Derfor mener jeg, at det ærede medlem ikke har baggrund for en sådan udtalelse — det er en tom udtalelse, som ingen steder hører hjemme.

Og så en bemærkning til det ærede medlem hr. Iver Poulsen, der åbenbart ser et socialistisk spøgelse foran sig i tide og utide. Han siger, at forhøjelsen af procenten fra $1\frac{1}{4}$ til $1\frac{3}{4}$ skulle have noget med socialisme at gøre. De fleste af vore nabolande, ja alle vore nabolande, har dette princip nedfældet i deres folkepensionsordninger og tillægspensionsordninger, og man kan jo ikke skælde dem ud for at være socialistiske alle sammen.

Endvidere er der det spørgsmål: der er jo store dele af den danske befolkning, der har pension i forvejen, en temmelig høj pension, og som jeg nævnedes i mit første indlæg kan de, der har en privat pension på omkring 9.000 kr., oppebære fuld folkepension, medens den største del af folkepensionisterne kun går for den nøgne folkepension på 6.500 kr. De, der ligger over 6.500 kr., får på en eller anden måde deres pension indregnet i de produktionsomkostninger, der er fra industri til industri. Hvorfor i alverden skal hele den øvrige befolkning ikke have sin pensionsindtægt beregnet på nøjagtig samme måde? Lad mig stille det op omvendt: hvem har givet den samfundsgruppe privilegium på at få sin pension indregnet i produktionsomkostningerne, medens der er en stor, stor samfundsgruppe, som ingen ret har dertil? Det var da mere rimeligt at spørge om, hvem der havde givet den lille samfundsgruppe dette privilegium.

Nu er man da efterhånden kommet så vidt, heldigvis, at man diskuterer dette spørgsmål i befolkningen. Der er ingen i befolkningen, tror jeg, som misunder de mennesker, der har en højere pension end folkepensionen — jeg tror tværtimod. Jeg ved, det ligger sådan, at de, der har mindre, siger: vi må op i en antagelig pensionsstørrelse, for vi har lige så meget ret til denne pensionsstørrelse, som de øvrige har. Det er det, der er problemet, og det har ikke noget som helst med et socialistspøgelse at gøre. Det, det